

EWANGELIZACJA

- rady praktyczne -

Do apostołstwa powołany jest każdy chrześcijanin: „*Wszystkim wiernym nałożony jest wspaniały obowiązek przyczyniania się do tego, aby wszyscy ludzie na całym świecie poznali i przyjęli boskie orędzie zbawienia*” [DA 3].

Pierwsze, zapisane w Ewangelii św. Marka słowa Pana Jezusa to: „*Pójdźcie za Mną a sprawię, że staniecie się rybakami ludzi*” (Mk 1,17).

Aby stać się apostołem trzeba mieć żywą, osobistą relację z Chrystusem. To On czyni z nas rybaków ludzi. Autentyczne pójście za Panem Jezusem owocuje apostołską troską o zbawienie bliźnich. Jego słowa zapisane w Dziejach Apostolskich brzmią: „*...gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi*” (Dz 1,8).

Być chrześcijaninem to być świadkiem Chrystusa. Dla zrozumienia pomocne może być rozważenie, kim jest świadek w sądzie. Świadkiem jest osoba, której zadaniem jest powiedzieć o tym, co widziała i słyszała. Nie musi to być osoba wykształcona, pięknie wystawiająca się, znająca kodeks karny. Zadaniem świadka jest chętnie i uczciwie mówić o tym, co się stało, co widział, czego doznał.

Jako świadek Jezusa:

1. **Musisz coś wiedzieć.** W sprawie sądowej świadek jest bezużyteczny, jeśli nie zna zasadniczych faktów. W chrześcijańskim świadectwie trzeba wiedzieć trzy rzeczy:

- umieć przedstawić zasadnicze treści Ewangelii;
- umieć przedstawić nasze własne przeżycie spotkania z Panem Jezusem;
- umieć uzasadnić to, co mówimy.

2. **Świadek musi coś mówić** — jest bezużyteczny, gdy milczy.

3. **Świadek musi być wiarygodny** — twoje życie musi potwierdzać to, co mówisz.

Masz naśladować Jezusa — utożsamiać się z ludźmi, czyli rozumieć ich, kochać, być przy nich, a jednocześnie musisz być zupełnie inny, żyjąc między nimi. Jeżeli utożsamisz się z ludźmi, ale

jednocześnie nie będziesz się od nich różnił, twoja wiara na nikim nie zrobi wrażenia. Jeśli zaś będziesz inny, ale zabraknie ci utożsamienia z ludźmi, to będą ciebie uważać za dziwaka, świętoszka i będą się trzymali od ciebie na dystans.

Czasem dzieleniu się naszą wiarą z innymi towarzyszy lęk. Nie bójmy się go. Może być on pomocą dla słuchającego, który pomyśli: „skoro on jest taki przestraszony, a jednak chce mi o tym mówić, to musi być ważne”. Owocność naszego apostołstwa zależy w wielkim stopniu od naszej modlitwy. Trzeba modlić się za tych, z którymi dzielimy się naszą wiarą, a także, aby Pan nas prowadził.

I. GŁOSZENIE DOBREJ NOWINY

Naszym celem jako ewangelizatorów jest głosić osobę Jezusa Chrystusa, który jest Dobrą Nowiną. Każdy z nas powinien to czynić poprzez sposób swojego życia oraz słowa, które przynoszą owoce w postaci ludzi przyprowadzonych do Jezusa Chrystusa. Jeśli każdy chrześcijanin ma ewangelizować, ważne jest, aby potrafił prezentować Ewangelię w przejrzysty, treściwy i zrozumiały sposób.

A. Elementy tego zasadniczego przesłania przedstawione są w Dziejach Apostolskich (Dz 2,14-39).

1. Po wydarzeniach Pięćdziesiątnicy Piotr po raz pierwszy głosił Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie.

— Odpowiedź Żydów brzmiała: „*Co mamy czynić?*” A Piotr im odpowiedział: „ *Nawróćcie się i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie waszych grzechów, a otrzymacie w darze Ducha Świętego* ” (Dz 2,38).

2. Odpowiedź na Dobrą Nowinę brzmi: nawróć się, uwierz, ochrzcij się i składaj świadectwo o Jezusie (Dz 2,38; 1,8).

B. Podstawowe zasady Ewangelii można przedstawić w czterech punktach, zwanych czterema podstawowymi prawdami Ewangelii. Oto one:

1. **Bóg cię kocha i ma dla ciebie życie w obfitości.**
2. **Wszyscy ludzie zgrzeszyli i są oddzieleni od Boga, wskutek czego nie mogą doświadczyć Bożej miłości ani dzielić się Bożym życiem z innymi.**

3. **Jezus Chrystus jest Tym, który jedynie przewycięża to oddzielenie spowodowane grzechem. Tylko On jest Tym, który może dać ci szczęście i moc do życia w obfitości. Przez Niego możesz poznać Bożą miłość i dzielić się nią z innymi.**
4. **Musisz osobiście uznać Jezusa Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela i poddać Mu swoje życie i zacząć pytać Jezusa Chrystusa o Jego wolę, o Jego plany z gotowością rezygnacji z tego, co by się okazywało tylko twoim dążeniem. Dlatego prosz Ducha Świętego, aby kształtował w Tobie taką postawę.**

Teksty biblijne naświetlające powyższe zasady:

ad 1. Prawda pierwsza: Boży plan

Bóg kocha cię i ma dla ciebie życie w obfitości.

kluczowe teksty do zapamiętania: J 10,10, J 3,16, J 4,10

ad 2. Prawda druga: Sytuacja człowieka

Wszyscy zgrzeszyli i są oddzieleni od Boga, wskutek czego nie mogą doświadczyć Bożej miłości ani dzielić się Bożym życiem z innymi.

kluczowe teksty do zapamiętania:

Kto zgrzeszył? — Rz 3,23

Dlaczego istnieje grzech? — Rz 1,28

Co jest zapłatą za grzech? — Rz 6,23

Co jest darem Boga? — Rz 6,23

Co może przynieść duchową przemianę? — Rz 7,25

ad 3. Prawda trzecia: Odpowiedź Boga

Jezus Chrystus jest Tym, który jedynie przewycięża to oddzielenie spowodowane grzechem. Tylko On jest Tym, który może dać ci szczęście i moc do życia w obfitości. Przez Niego możesz poznać Bożą miłość i dzielić się nią z innymi, kluczowe teksty do zapamiętania:

Jak Bóg okazał nam swoją miłość? — 1J 4,10

Do czego prowadzi wiara w Jezusa? — J 5,24

Jak przychodzimy do Boga Ojca? — J 14,6

ad 4. Prawda czwarta: Odpowiedź człowieka

Musisz osobiście uznać Jezusa Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela i poddać Mu swoje życie i zacząć pytać Jezusa Chrystusa o Jego wolę, o Jego plany z gotowością rezygnacji z tego, co by się okazywało tylko twoim dążeniem. Dlatego proś Ducha Świętego, aby kształtował w tobie taką postawę.

kluczowe teksty do zapamiętania:

Co musimy zrobić?	— Dz 2,38
Jak mamy przyjść do Jezusa	— J 7,37
Co się stanie kiedy w ten sposób przyjdziemy do Jezusa?	— J 7,38b
Kim się stajemy przyjmując Jezusa?	— J 1,12
Jakiego rodzaju moc jest nam dana?	— Dz 1,8

II. DZIELENIE SIĘ ŚWIADECTWEM

OSOBISTE ŚWIADECTWO JEST DZIELENIEM SIĘ TYM, CO BÓG UCZYNIŁ I CZYNI W MOIM ŻYCIU.

1. Każdy z nas w ten, czy inny sposób składał świadectwo: rodzinie, przyjaciołom, sąsiadom, kolegom ze szkoły itd.

— Kiedykolwiek mówimy, że Chrystus działa w naszym życiu, dajemy nasze osobiste świadectwo.

2. Więcej ludzi przyszło do Jezusa poprzez osobiste świadectwo, niż na skutek innych działań.

Dlaczego?

— Ponieważ dotyka ono prawdziwego życia ludzi i pokazuje, że Jezus Chrystus może je zmienić.

3. Twoje własne świadectwo jest ważne!

— Ponieważ wszyscy jesteśmy unikalni, nasze doświadczenie Boga w życiu będzie również czymś unikalnym.

— Każde świadectwo jest inne i każdym z nich należy się dzielić, aby żadne nie zmarnowało się.

— Każde świadectwo mówi raczej o tym, co Chrystus zrobił dla nas, niż o tym, co my zrobiliśmy dla Niego.

1. PROWADŹ KU OSOBOWEMU SPOTKANIU I STARAJ SIĘ WZUĆ W JEGO SYTUACJĘ.

a. Jak to robić?

- Stwórz dobrą atmosferę.
- Okaż zainteresowanie i akceptację.
- Bądź dobrym słuchaczem.
- Bądź ostrożny w doborze słownictwa. Zwracaj uwagę na słowa, które wypowiadasz.
Czy są dla niego zrozumiałe?
- Mów prawdę. Nie koloryzuj.
- Używaj konkretnych przykładów ze swojego życia.
- Unikaj zbyt wielu szczegółów, które mogłyby znudzić słuchaczy.
Chcesz ich przecież zainteresować, a nie uśpić.

b. Dobrze jest nawiązać do potrzeb danej osoby. Zatem jeśli mówi o kłopotach w pracy, możesz powiedzieć o tym, jak Pan Bóg zmienił twoją sytuację w pracy.

- Chodzi oto, że mamy różne świadectwa o tym, co Pan Bóg czyni w różnych wymiarach naszego życia: w pracy, małżeństwie, szkole, finansach itd. Musimy więc odnosić nasze świadectwo do tego, co dotyczy drugiej osoby. To jest właśnie identyfikowaniem się i budowaniem relacji z drugą osobą.

2. JEZUS JEST ODPOWIEDZIĄ.

a. Dziel się tym, co zmieniło twoje życie. Pokaż, jak dokonało się twoje przemieniające spotkanie z Jezusem.

b. Tym, co zmienia, nie jest spotkanie modlitewne, mocne kazanie, nasze dobre uczynki, trudna sytuacja itp. Te wszystkie rzeczy mogą doprowadzić nas do osobistego spotkania z Jezusem; to sam Jezus przemienia nasze życie. Twoje zmienione życie jest Jego dziełem.

3. OPISZ ZMIANĘ, JAKIEJ PAN DOKONAŁ W TOBIE.

a. Nie próbuj ukazywać tego, czego ty dokonałeś, lecz to, czego Jezus dokonał dla ciebie i w tobie.

- Patrz realnie! Twoje problemy nie zniknęły, ale otrzymałeś nową moc do radzenia sobie z nimi.

- b. Za każdym razem, gdy masz okazję do świadczenia o Chrystusie możesz napotkać trudności ze strony twego słuchacza. Nie wpadaj w panikę, ani się nie denerwuj, ale zdaj sobie sprawę z tego, jakie to są trudności i pokonuj je. Trudności te zmniejszają się wraz z doświadczeniem i wzrostem mocy Ducha Świętego w tobie.

Zadaniem domowym dla ciebie, bardzo ważnym, jest napisanie swojego własnego świadectwa, według omówionych zasad.

1. Napisz swoje własne świadectwo, nie przekraczając 100 słów. Daj to do przeczytania przyjacielowi wierzącemu, a potem niewierzącemu, lub wątpiącemu. Potem pomyśl, co trzeba zmienić w twoim świadectwie.
2. Pamiętaj o zasadach składania świadectwa:
 - Proś o prowadzenie Ducha Świętego;
 - Mów zwięźle i jasno;
 - Koncentruj się na Chrystusie.

III. PROWADZENIE ROZMOWY

1. Wykorzystuj sposobności.

Pewnego dnia Pan Jezus szedł przez Jerycho. Jego uwagę zwrócił człowiek siedzący na drzewie. Nie roześmiał się, widząc „ministra finansów” siedzącego na gałęzi, ale wykorzystał tę jego ciekawość do tego, aby znaleźć się w jego domu.

Innym razem siedział Pan Jezus odpoczywając u studni Jakuba. Ujrzał kobietę, która była skompromitowana w swoim środowisku, kobietę pochodzącą z pogardzanego narodu Samarytan, to nie wyglądała na „dobrą okazję”, ale to była dobra okazja.

2. Stwarzaj dogodną okazję, prosząc o przysługę.

„Daj mi pić”, przez te słowa Pan Jezus sprawił, że Samarytanka poczuła się potrzebną i ważną. Mówiąc o swoim pragnieniu, stworzył atmosferę tolerancji, w której kobieta mogła swobodnie mówić o własnych potrzebach.

3. Dostosuj metodę do osoby, a nie osobę do metody.

Pan Jezus nie rozmawiał z Nikodemem o tym, że potrzebuje on żywej wody, nie prosił, by przyprowadził swoją żonę. Do Samarytanki nie powiedział, aby poszła i sprzedała wszystko co miała i rozdała to ubogim, a później wróciła i naśladowała Go. Dostosuj to co mówisz do konkretnej osoby, jej sytuacji i problemu.

4. Wybieraj pytania, na które chcesz odpowiedzieć, a inne pomijaj.

„ Wtedy niewiasta samarytańska rzekła do niego: Jakże Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, o wodę? (Żydzi bowiem nie obcują z Samarytanami) ”. Pan Jezus pominął milczeniem ten kontrowersyjny temat.

Głosząc Ewangelię naucz się oceniać, które pytania twojego rozmówcy są istotne i na nie szukaj odpowiedzi. Pan Jezus sam pokierował rozmową z Samarytanką, aby zaspokoić jej największą potrzebę, nie wchodząc w sprawy drugorzędne.

5. Staraj się dotykać „czułych miejsc”, aby twój rozmówca ujawnił swoje rzeczywiste potrzeby.

Pan Jezus dotknął „czułego miejsca” w życiu Samarytanki. *„Idź, zawołaj męża swego i wróć tutaj!”* Odpowiedziała: *„Nie mam męża”.* Jezus całkowicie ją zdemaskował. *„Dobrze powiedziałaś: „Nie mam męża ”. Miałaś bowiem pięciu mężów, a ten, którego teraz masz, nie jest twoim mężem ”.*

Staraj się poznać daną osobę — posłuchaj jej — zanim zaczniesz jej mówić o Panu Jezusie. Wszyscy ludzie w mniejszym lub większym stopniu, cierpią jedną z trzech rzeczy: problemy przeszłości (poczucie winy za to, co zrobili, zranienia, doznane krzywdy), problemy teraźniejszości (bezsensowność życia dzień za dniem, samotność, niezrozumienie) i problemy przyszłości (obawa przed tym co niesie przyszłość i przed śmiercią).

6. Mów prawdę, nawet jeśli jest bardzo bolesna, ale czyń to z miłością.

„ Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, bo zbawienie pochodzi od Żydów ”.

Jeśli unikasz mówienia prawdy w oczy, sprawisz na rozmówcy wrażenie braku zaufania do własnych poglądów. Pamiętaj, że prawdę musisz mówić w miłości. Masz być uprzejmy, taktowny, cierpliwy i nie napastliwy.

7. Unikaj kontrowersji, jeśli jest to możliwe. Nigdy nie sprzeczasz się.

Powiada się, że jedyną drogą, aby uniknąć sprzeczki jest zapobieganie jej. Możesz to zrobić w taki oto sposób: „Cieszę się, że to powiedziałaś!” Powinieneś się cieszyć, dlatego, że twój rozmówca na tyle ci ufa, że chce okazać tobie, jakie są jego osobiste opinie i odczucia.

8. Nie dopuść, aby rozmowa zeszła z tematu.

Gdy rozmowa o Jezusie przybiera ton bardziej osobisty, może pojawić się pokusa ucieczki. Zamiast stanąć wobec własnych problemów, ludzie wolą wtedy zareagować pytaniem: „A co będzie z tymi wszystkimi ludźmi w krajach niechrześcijańskich, którzy nigdy nie słyszeli o Jezusie Chrystusie?”

Winienesz zasugerować rozmówcy, że dla niego istnieje o wiele bardziej poważne pytanie: „A co będzie z tobą, jeśli nie przyjmiesz Jezusa Chrystusa? Ty przecież o Nim słyszałeś”.

9. Nie udawaj kogoś, kto wszystko wie.

10. Staraj się dostrzec działanie Ducha Świętego w swoim rozmówcy.

Nie narzucaj niczego ludziom. Nie przymuszaj ich do robienia rzeczy, co do których nie są przekonani. Nie moralizuj, ale, gdy widzisz oznaki prawdziwej skruchy, gdy wiesz, że rozmówca zna podstawowe prawdy Ewangelii, prowadź go do konkretnych decyzji.

Staraj się doprowadzić go do szczerzej modlitwy pokutnej, Sakramentu Pokuty i Pojednania. Pomóż mu zwrócić się do Pana Jezusa jako swojego Pana i Zbawiciela, tak by oddał Mu całe swoje życie.